

Arrest

nr. 312 843 van 12 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 april 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGMEAN loco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Georgische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 11 augustus 2023, dienen op 16 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekers op 6 september 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekers gehoord worden op 12 oktober 2023.

1.3. Op 28 februari 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen, die aangetekend worden verstuurd op 29 februari 2024.

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, [B.G.], beschikt over de Georgische nationaliteit en bent afkomstig uit Gali, Abchazië. U woonde daar, maar ook sommige periodes in Zoegdidi. Sinds 2004 tot uw vertrek uit Georgië woonde u op verschillende adressen in Tbilisi.

In 2002 begonnen uw problemen met ene [S.K.], het hoofd van een lokale overheid in Abchazië, nadat u per ongeluk een bebloed lichaam in zijn auto opmerkte en hij zag dat u dit zag. Sindsdien maakt hij u het leven zuur. Zo nam hij in 2012 of 2013 het formulier 100 van u af waarmee u wettig de oversteek naar Abchazië, waar uw ouders nog steeds wonen, kon maken.

Verder wilde hij steeds informatie van u verkrijgen, zoals waar bepaalde Georgische veteranen hun verblijfplaats hadden, maar u weigerde dit te geven. In 2015 schoot hij een kogel in de grond naast uw voet en kreeg u een slag in de nek van zijn geweercolf. Na verloop van tijd werd ook uw gezin bedreigd.

Tot 2015 bleef u echter via illegale weg nog meerdere keren per jaar naar Gali gaan om uw ouders te bezoeken, maar sinds 2015 was u daar maar enkele keren en voor het laatst in 2021.

Door het aanslepende conflict met [S.] voelde u zich niet langer veilig in Georgië en besloot u het land te verlaten op 8 augustus 2023, samen met uw vrouw [I.Z.] (CGVS nr. [...]) en jullie kinderen. Enkele dagen later kwamen jullie toe in België waar u en uw vrouw op 16 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming indienden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Bij een terugkeer naar Georgië beweert u dat uw leven in gevaar zou zijn omdat u in conflict leeft met [S.K.] (CGVS, p. 7). Ook uw gezin zou zijn bedreigd, al werd er nooit over een concreet gezinslid gesproken (CGVS, p. 11).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend een interpersoonlijk conflict waarbij u door een natuurlijk persoon gechanteerd en bedreigd zou worden (CGVS, p. 3 – 5, 8 & 9) hetgeen an sich geen reden is om internationale bescherming te verkrijgen. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Het CGVS is bovendien van oordeel dat er in uw hoofde geen acute of toekomstige vrees valt vast te stellen. Uw problemen begonnen al in 2002, maar leidden pas tot een eerste – en meteen ook laatste - ernstig incident in 2015 waarbij u met een geweercolf werd geslagen (CGVS, p. 8 & 9). Sinds 2015 zou u voortdurend dreigementen ontvangen, maar steeds via andere personen. Moest [S.] u ooit tegenkomen zou hij zijn dreigementen uitvoeren en alles doen om u terug te vinden (CGVS, p. 9). Hier kwam echter nooit iets van in huis en u onderhield een schijnbaar normaal leven in Georgië waarin u studeerde, huwde, kinderen kreeg en tot de dag van uw vertrek aan het werk was (CGVS, p. 5 & 6). Gedurende uw twee laatste jaren in Georgië – de periode waarin u zich het meest onveilig gevoeld zou hebben – bent u [S.] zelfs nooit persoonlijk tegen gekomen of persoonlijk bedreigd geweest (CGVS, p. 9 & 10). Als [S.] echt tot alles in staat

zou zijn en u iets zou willen aandoen zoals u beweert, is het volstrekt onlogisch dat dit nog niet is gebeurd, wetende dat jullie al problemen hebben sinds 2002 (CGVS, p. 8 – 10).

Verder ondergraaft u op aanzienlijke wijze de geloofwaardigheid en ernst van enige persoonlijke vrees door verschillende keren vrijwillig terug te keren naar Abchazië én pas in 2023 over te gaan tot een vertrek uit Georgië. De verklaring dat u zich pas de laatste twee jaren echt onveilig voelde kan dit niet verschoonen, twee jaar is nog steeds een lange periode om te blijven in uw land van herkomst indien u werkelijk meende dat uw leven daar in gevaar verkeerde (CGVS, p. 10).

Tot slot bent u ernstig tegenstrijdig met de verklaringen van uw vrouw waardoor u enige resterende geloofwaardigheid nog verder ondergraaft.

Zo benoemt uw vrouw uw studiekeuze als de voornaamste reden van het conflict tussen u en [S.] (CGVS B, p. 7 & 8), maar sprak u hier geenszins van op het CGVS. U benoemt het bebloede lichaam in zijn auto dat u opmerkte of het gebrek aan wil tot samenwerking of gehoorzaamheid aan hem als de oorzaak van (bepaalde) problemen (CGVS, p. 4 & 9). Wanneer hiermee geconfronteerd kan zij geen bevredigende uitleg geven waarom u niets zei van uw studiekeuze en blijft haar antwoord beperkt tot 'ik denk dat hij dat niet belangrijk vond' (CGVS B, p. 8).

Daarnaast beweert uw vrouw dat er nog een ernstig incident plaatsvond iets meer dan een jaar geleden waarbij u in elkaar geslagen werd en enkele dagen moest onderduiken (CGVS B, p. 9). U maakte echter zeer duidelijk dat u in de laatste twee jaar voor uw vertrek alleen dreigementen vernam die over u rondgingen (CGVS, p. 9 & 10). Wanneer hiermee geconfronteerd blijft uw vrouw volhouden dat het wel gebeurde, maar kan ze geen verklaring bieden waarom u dit niet zou aanhalen tijdens het onderhoud (CGVS B, p. 9).

Op basis van bovenstaande kan u een persoonlijke vrees niet aannemelijk maken. Dat iemand van uw gezin door dezelfde problemen gevaar zou lopen wordt bijgevolg eveneens verworpen. Het CGVS kan zich niet van de indruk ontdoen dat, zelfs indien u een risico op vervolging zou lopen in Georgië - quod non, dit quasi volledig wegvalt door niet meer naar Abchazië te gaan. Zo bevestigen althans uw verklaringen waaruit blijkt dat u [S.] nooit daarbuiten tegenkwam.

Het andere probleem waarvan u sprak, dat [S.] u uw formulier 100 ontnam, is niet zwaarwichtig genoeg om in aanmerking te komen voor een vorm van vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, het is in zijn geheel bovendien niet onlogisch dat u uit het woonregister wordt geschrapt van een plaats waar u al bijna 10 jaar niet meer woonde (CGVS, p. 4).

Op het einde van het onderhoud blijkt tot slot plots dat u op een keer werd aangevallen door iemand d.m.v. een geweerschot, maar u spreekt geen vrees uit ten aanzien van deze persoon of ten gevolge van dit element en het is dan ook niet van die aard om de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming te wijzigen (CGVS, p. 11).

Verder dient tevens vastgesteld te worden dat u hoe dan ook niet aannemelijk maakte dat u niet kan rekenen op bescherming van uw nationale autoriteiten.

*Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank.*

Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet

voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij of zij eerst alle billijke en realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U slaagde er niet in aannemelijk te maken dat u alle redelijk en realistisch van u te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Afgezien van een gesprek met de grenspolitie van Georgië waarin u uw situatie uitlegde twee jaar geleden heeft u nooit bescherming opgezocht, laat staan een officiële vorm daarvan (CGVS, p. 9, 11 & 12). Bovendien bestaan er ernstige twijfels bij de geloofwaardigheid van dit gesprek. Enerzijds is uw vrouw tegenstrijdig met uw verklaringen en zegt ze dat u wel iets schriftelijk zou hebben ondernomen (CGVS B, p. 10). Anderzijds kan zij niet verduidelijken wanneer, waar, in welke context dit plaatsvond, of waarover het ging. Op deze manier maakt u niet aannemelijk dat de Georgische autoriteiten onwillig en/of onmachtig waren om u bescherming te bieden. Uw insinuatie dat [S.] zelf banden zou hebben met de overheid omdat hij handelt in bepaalde goederen met speciale voorwaarden is niet geloofwaardig. U spreekt een vermoeden uit en zegt 'ik denk', maar u kan uw aantijgingen niet concreet maken waardoor het slechts een blote bewering blijft (CGVS, p. 10 & 11). Dat hij hierdoor op een bepaalde bescherming zou kunnen rekenen of u net niet, kan onder geen beding worden aangenomen.

Ter staving van jullie asielrelaas dienden u en uw vrouw jullie paspoorten in, inclusief die van de kinderen, het rijbewijs van uw vrouw, religieus huwelijksboekje en huwelijksakte alsook de geboorteaktes van de kinderen, uw diploma hoger onderwijs, de ontheemdingsattesten van heel het gezin, een attest met betrekking tot uw tewerkstelling in Georgië alsook in verband met een uitkering die u daar ontving. Deze stukken bewijzen hoogstens jullie relatie en identiteit van de verschillende gezinsleden, allemaal aspecten die niet in twijfel worden getrokken. Zij verschaffen echter geen bewijswaarde aangaande de beweerdde problemen en kunnen de appreciatie van het CGVS dan ook niet ombuigen.

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, [I.Z.], beschikt over de Georgische nationaliteit en bent afkomstig uit Soechoemi, maar woonde de laatste tien jaar voor uw vertrek uit Georgië in Tbilisi samen met uw gezin.

U ervaarde zelf geen problemen, maar verliet Georgië op initiatief van uw man [B.G.] (CGVS nr. [...]), op 8 augustus 2023, samen met de rest van uw gezin. Enkele dagen later kwamen jullie toe in België waar u en uw man op 16 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming indienden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U heeft zelf nooit problemen gehad (CGVS B, p. 9 & 10) en baseert uw verzoek tot internationale bescherming immers op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man [B.G.] (CGVS nr.: [...]). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming heb ik een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van subsidiaire bescherming omwille van het ongeloofwaardig karakter van zijn relaas en de mogelijkheid tot nationale bescherming. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing, die als volgt luidt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van de artikelen 48/3 en 48 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijderingen van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoekers betogen dat verzoeker op een verdoken manier terugkeerde naar Abchazië en dit enkel om zijn ouders te bezoeken en te helpen waar dit nodig was. Hij legt uit dat hij er niet lang bleef en er niet regelmatig, maar eerder sporadisch naartoe ging. Het was volgens verzoekers een tweetal jaar geleden dat hij zijn ouders nog had gezien alvorens hun vertrek. De reden dat hij in 2023 een groter gevoel van onveiligheid kreeg was omdat mensen van Abchazië gemakkelijk in en uit Georgië konden reizen. Omdat zijn hele gezin daarom gevaar liep en bedreigd werd via tussenpersonen door S., was het voor hen de meest veilige optie om Georgië te verlaten. Zij vervolgen dat zij niet de middelen hadden om hun herkomstland eerder te verlaten nu verzoekster slechts huisvrouw was en zorgde voor de kinderen en zij aldus overleefden op slechts één inkomen voor een gezin van vijf personen.

Verzoekers gaan vervolgens in op hun onderlinge tegenstrijdigheden. Verzoeker beaamt dat hij reeds problemen had vanaf zijn studietijd en zelfs vanaf het middelbaar, maar dat hij deze niet relevant vond omdat hij vooral gefocust was op de problemen die uitsloegen in 2015. Verzoekster dacht echter dat het probleem in 2013 wel een relevant detail was, reden waarom ze dit vermeld heeft. Dit verschil zou louter een verschil in interpretatie uitmaken, maar geen tegenstelling betreffen.

Waar in de beslissing ingegaan wordt op de bescherming van de nationale autoriteiten, voeren zij aan dat Georgië recentelijk nog van de lijst met veilige landen van herkomst werd gehaald, waardoor de motieven van de commissaris-generaal in de beslissing absurd zijn. Zij stellen dat de meest recente COI Focus spreekt van een ‘blijvende en verslechterende crisis’ in het rechtswezen. Verzoeker zou getracht hebben melding te maken bij de politie, maar die zouden enorm laks hebben opgetreden en niets hebben ondernomen. Zij menen dat een klachtindiening niet kan leiden tot een effectieve hulp en zij benadrukken geen vertrouwen te hebben in het Georgisch rechtssysteem.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoekers kan als volgt worden samengevat. Bij een terugkeer naar Georgië menen verzoekers dat hun leven in gevaar is omdat verzoeker in conflict leeft met S.K. en daardoor het hele gezin bedreigd werd.

4.3.2. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag aannemelijk maken en dat zij evenmin aannemelijk maken dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen. De commissaris-generaal komt hiertoe op grond van volgende vaststellingen:

- i) De problemen van verzoekers houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag en er zijn evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade;
- ii) Er valt geen acute of toekomstige vrees vast te stellen nu het enige en laatste incident dateert van 2015;
- iii) De geloofwaardigheid van enige persoonlijke vrees wordt ondermijnd door het feit dat verzoeker verschillende keren vrijwillig is teruggekeerd naar Abchazië en pas in 2023 overging tot een vertrek uit Georgië;
- iv) Hun onderling tegenstrijdige verklaringen ondergraven de enige resterende geloofwaardigheid nog verder;
- v) Het andere probleem, dat S. verzoeker een formulier 100 ontnam, is niet zwaarwichtig genoeg om in aanmerking te komen voor vervolging;
- vi) De vermelding dat verzoeker ook aangevallen werd door iemand door middel van een geweerschot, is niet van die aard om de beoordeling van hun nood aan bescherming te wijzigen;
- vii) Hoe dan ook maken verzoekers niet aannemelijk dat zij niet kunnen rekenen op de bescherming van de nationale autoriteiten nu (a) uit de COI Focus Georgië – algemene situatie van 11 december 2023, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken en dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de Georgische autoriteiten onwillig zouden zijn om bescherming te verlenen en (b) verzoeker nooit bescherming gezocht heeft, terwijl verzoekster verklaart dat hij wel iets zou hebben ondernomen;
- viii) De door verzoekers neergelegde stukken bewijzen hoogstens hun relatie en identiteit, wat aspecten zijn die niet in twijfel worden getrokken, maar geen bewijswaarde hebben over hun beweerde problemen.

4.3.3. In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Verzoekers slagen er in het voorliggende verzoekschrift niet in om voormelde motieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. Zoals blijkt uit de uiteenzetting *infra* beperken zij zich tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerleggen of ontkrachten en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maken. In navolging van de commissaris-generaal, wordt geoordeeld dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij hun land van herkomst hebben ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of op grond van een reëel risico op ernstige schade.

4.3.3.1. In de bestreden beslissingen wordt op goede gronden vastgesteld dat verzoekers' problemen, die in 2023 de aanleiding van hun vertrek uit Georgië zouden hebben gevormd, geen verband houden met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag vermits het een interpersoonlijk conflict betreft tussen verzoeker en de heer S.K.. In het verzoekschrift ontwikkelen verzoekers geen argumenten die hierop een ander licht kunnen werpen en tonen zij geenszins een verband aan tussen hun vluchtmotieven en de criteria van het Vluchtelingenverdrag. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat zij een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Evenmin betwisten zij de vaststelling dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vervolgens zijn verzoekers niet in staat afbreuk te doen aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissingen dat er in hun hoofde geen acute of toekomstige vrees valt vast te stellen. Verzoeker maakt slechts melding van één concreet incident dat plaatsvond in 2015 (NPO verzoeker, p. 8-9). Gevraagd of hij de laatste twee jaren vóór zijn vertrek, persoonlijk bedreigd is geweest, antwoordt hij uitdrukkelijk dat hij S. in de laatste twee jaar nooit persoonlijk is tegengekomen en dat er nooit persoonlijke dreigementen werden uitgevoerd, maar dat hij via andere personen vernam dat hij hem bedreigde (NPO, p. 10). Dat verzoeker via andere personen zou hebben vernomen dat hij door S. werd bedreigd, dient in sterke mate te worden gerelativeerd nu hij alleszins volgens zijn eigen verklaringen gedurende al die jaren niet werd lastiggevallen door S.. Die vaststelling doet wel degelijk afbreuk aan het voorhanden zijn van een gegronde vrees voor vervolging of van het lopen van ernstige schade. Indien S. inderdaad van plan zou zijn geweest verzoeker en zijn gezin te schaden, is het niet aannemelijk dat hij gedurende jaren niets zou ondernemen. Verzoeker maakt geen melding van een ander incident dan datgene van 2015, inmiddels negen jaar geleden, wat bezwaarlijk als actueel kan worden beschouwd.

Daarenboven ondermijnt verzoekers regelmatig heen- en weergereis tussen Abchazië en Georgië de ernst van de door hem voorgestelde feiten. Indien verzoeker zich dermate bedreigd zou hebben gevoeld door S., kan het redelijkerwijze verwacht worden dat hij reeds vroeger, samen met zijn gezin, zijn regio zou hebben verlaten, te meer nu hij aangeeft dat zijn ouders woonachtig zijn in Abchazië. Verzoeker verklaart dat hij hen een laatste keer bezocht in 2021 (NPO verzoeker, p. 3) en dat hij er sinds 2015 enkele keren was (NPO, p.

2). Verzoekers kunnen deze gezegden bezwaarlijk minimaliseren door in het verzoekschrift voor te houden dat hij er nooit lang bleef en er eerder sporadisch naartoe ging. Indien verzoekers werkelijk een vrees voor vervolging of een risico op het lopen van ernstige schade koesterden, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat zij eerder hun regio zouden verlaten dan in 2023 te meer nu het enige concrete incident reeds dateert van 2015, zoals reeds *supra* benadrukt. Dat zij dit niet deden, vormt een ernstige contra-indicatie voor het bestaan van een persoonlijke vrees en doet hoe dan ook afbreuk aan de ernst van de door hen voorgestelde feiten. Hun *post-factum* beweringen in het verzoekschrift, dat zij niet eerder de financiële middelen hadden om te vertrekken en zij pas in 2023 een groter gevoel van onveiligheid hadden, betreffen loutere hypothetische beweringen die geen ander licht werpen op voorgaande vaststellingen.

4.3.3.2. De geloofwaardigheid van hun vermeende problemen komt, zoals de commissaris-generaal op goede gronden motiveert, helemaal op de helling te staan door hun onderling tegenstrijdige verklaringen. Indien de ingrijpende beslissing om hun herkomstland te verlaten werkelijk was ingegeven door een conflict met S., kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekers gelijklopende verklaringen kunnen afleggen over de voornaamste reden van het bestaan ervan. Dat zij hiertoe niet in staat zijn, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Zo verklaart verzoeker dat hij problemen kende omdat hij niet met S. samenwerkte (NPO verzoeker, p. 4) en omdat hij een bebloed lichaam had opgemerkt in de auto van S., die dit op zijn beurt gezien had (NPO verzoeker, p. 9), terwijl verzoekster aangeeft dat de voornaamste reden van het conflict gelegen was in verzoekers studiekeuze (NPO verzoekster, p. 7). Door in het verzoekschrift te beamen dat verzoeker reeds problemen had vanaf zijn studietijd en zelfs vanaf het middelbaar, maar dat hij deze niet relevant vond omdat hij vooral gefocust was op de problemen die uitsloegen in 2015, wordt voorgaande tegenstrijdigheid niet opgeheven. Verzoekster verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat er nog een ernstig incident plaatsvond meer dan een jaar geleden, waarbij haar man in elkaar geslagen werd en hij moest onderduiken (NPO verzoekster, p. 10), terwijl verzoeker uitdrukkelijk verklaart dat er de laatste twee jaren enkel sprake was van dreigementen (NPO verzoeker, p. 10). Dergelijke tegenstrijdigheid heeft evenzeer betrekking op de kern van het vluchtrelaas en maakt, in tegenstelling tot wat verzoekers in hun verzoekschrift beweren, geenszins "louter een verschil in interpretatie" uit. Het betoog in hun verzoekschrift doet de geloofwaardigheid van hun relaas niet herstellen. De motieven dienaangaande in de bestreden beslissing blijven integraal overeind.

4.3.3.3. Daargelaten voormelde vaststellingen, kan internationale bescherming slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de COI Focus "*Georgië Algemene situatie*" van 11 december 2023, waarnaar wordt gerefereerd in de bestreden beslissing, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden

dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 16 januari 2023, waarnaar verzoekster verwijst, blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Uit voormelde recente COI Focus, die een zicht geeft op de situatie tot en met 13 november 2023, blijkt dan ook dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers brengen geen andere informatie bij dan diegene die vervat is in de voormelde COI Focus van 11 december 2023. Hun betoog is niet van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn. Het gegeven dat er nog steeds ruimte is voor verbetering, zoals ook tot uiting komt in de COI Focus van 11 december 2023, betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om bescherming te bieden. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet overigens doeltreffend zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Gelet op hetgeen voorafgaat, komt het aan verzoekers zelf toe om in hun individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. Zij slagen hierin evenwel niet. Verzoekers tonen niet aan dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming. Verzoekers tonen niet aan dat in hun geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben en zij slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen. De overwegingen dienaangaande in de bestreden beslissingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Het loutere feit dat zij geen vertrouwen zouden hebben in het Georgische rechtssysteem kan geen afbreuk doen aan voorgaanden.

4.3.3.3. Verzoekers kunnen niet bijgetreden worden in hun kritiek dat de motieven in de beslissing absurd zijn omdat Georgië recentelijk nog van de lijst met veilige landen van herkomst werd gehaald en evenmin in hun betoog dat de klachtindiening er niet kan leiden tot een effectieve hulp en zij geen vertrouwen hebben in het Georgisch rechtssysteem.

Het koninklijk besluit van 7 april 2023 ter vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst waarop Georgië niet langer fungeert werd bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 juli 2023. Ten tijde van het persoonlijk onderhoud van verzoekers op 12 oktober 2023 en het nemen van de bestreden beslissingen op 28 februari 2024 werd Georgië aldus reeds niet langer als een veilig land van herkomst beschouwd. Bovendien werd Georgië opnieuw niet opgenomen op de lijst van veilige landen in het meer recente koninklijk besluit van 12 mei 2024 (BS 27 mei 2024).

Het gegeven dat het herkomstland van verzoekers thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst betekent niet dat de commissaris-generaal, dan wel de Raad niet langer meer tot het besluit zouden kunnen komen dat er in hoofde van een Georgische onderdaan geen nood is aan internationale bescherming of dat de Georgische onderdanen die momenteel in België internationale bescherming vragen, geconfronteerd worden met problemen die noodzakelijkerwijs allemaal vallen onder vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Ongeacht of een land beschouwd wordt als een veilig land van herkomst, is het aan de verzoeker om internationale bescherming om op een concrete manier aan te tonen dat er in diens hoofde sprake is van een nood aan internationale bescherming. *In casu* hebben verzoekers de mogelijkheid gekregen om hun asielrelaas uiteen te zetten en om aan te tonen dat zij in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Zij werden immers in het kader hiervan gehoord bij het CGVS en er vond een individueel onderzoek plaats. De commissaris-generaal is op basis van

alle stukken van het dossier tot het besluit gekomen dat verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komen. Het feit dat Georgië niet langer als veilig land van herkomst wordt beschouwd, doet geen afbreuk aan de concrete vaststellingen in de bestreden beslissingen, die door de Raad pertinent en draagkrachtig worden bevonden.

4.3.3.4. Tot slot voeren verzoekers in het voorliggende verzoekschrift geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

4.3.3.5. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekers geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maken en dat zij evenmin aannemelijk maken dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Verzoekers tonen, gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

4.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij het commissariaat-generaal uitvoerig werden gehoord. Tijdens hun persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van de administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan om dezelfde redenen niet worden aangenomen.

4.7. Wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM betreft, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal alsook die van de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

4.8. De Raad heeft slechts de bevoegdheid om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO